

[Guldberg.]

høje rente nødvendigt at udstede pantebrev med så store kurstab, at der kommer til at stå 300.000 kr. på papiret. Dette tal er bestemt af rentefoden i øjeblikket og ændres med rentefoden. Hvis rentefoden havde været 5 pct., havde der stået 200.000 kr. på papiret og ikke 300.000 kr. Men det er det samme hus. Hvis der handles kontant, står der 200.000 kr. på papiret og ikke 300.000 kr., fordi renten er så høj.

Det, vi vender os imod med lovforslaget her, er, at fordi det nu foregår på den måde med de store kurstab, når ejendommene handles, opvurderer man alle de andre ejendomme, der ikke er handlet. Lige meget hvad de har kostet, og hvordan de er prioriteret, bliver alle de andre huse sat op f. eks. fra de 200.000 kr. til de 300.000 kr. Man kan da ikke tale om, at det er os, der foreslår en nedskrivning. Det er vurderingssystemet, der bevirker en opskrivning af alle de ejendomme, der ikke er handlet, og det er det, vi synes er forkert.

Det er heller ikke helt rigtigt, når man, som flere har været inde på — det var også hr. Dahlgaard inde på — mener, at det skulle være fuldstændig neutralt i forhold til beskattningen. Det er bevisligt ikke rigtigt i forhold til amtsskatterne. Reglerne om fordeling af amtsskatter og om 20 promille grænsen, der simpelt hen går ind som en minimumsgrænse, betyder ganske enkelt, at amtsskatterne, medmindre de laves om, automatisk vil registrere forhøjelsen. Derfor vil jeg gerne spørge, om dette skulle udlægges således, at hr. Svend Jakobsen og socialdemokratiet er indstillet på at tage hele spørgsmålet om amtsskatternes fordeling op. Det ville vi i venstre i høj grad være interesseret i. Jeg tror nu ikke, det var det, der var hr. Svend Jakobsens mening; men hvis det er det, vil jeg gerne have det bekræftet.

Samtidig med, at jeg altså må beklage, at det trods de sympatitilkendegivelser, der har været, alligevel ikke har været muligt for finansministeren at overvinde sig selv — og

jeg er i og for sig også ked af, at de radikale ikke har kunnet støtte lovforslaget — mener jeg alligevel, at det har været nyttigt at få det behandlet. Jeg synes også, det har været nyttigt af den grund, at der ligesom har vist sig en vis forståelse for, at vi ikke kan blive ved med det nuværende system; vi kan ikke fortsætte på den måde, som det foregår i øjeblikket. At man så som flertallet vil fastholde det endnu en gang, er vi nødt til at bøje os for.

Jeg har i flertallets indstilling fundet en meget mærkelig bemærkning, som jeg gerne vil bede om en lidt nærmere forklaring på. Man siger, at den eneste måde, man kan gennemføre en sådan kontantvurdering på, er ved at tage udgangspunkt i formodet handelsværdi og så lave et generelt nedslag, som jeg var inde på før, der skulle fastsættes som en procent af handelsværdien. Det er stadig væk huse, der ikke er handlet, vi snakker om. Derved skulle man konstruere sig frem til kontantværdien. Hertil siger flertallet: kontantværdien bliver således et abstrakt begreb uden praktisk anvendelighed. Jeg kunne ærlig talt godt lide at vide, hvordan man kan få lavet kontantværdien til et abstrakt begreb, når det ikke gælder den opskrivning af ejendommen, som sker ved en parallelslutning til nogle handlede ejendomme, der er blevet finansieret ved pantebrev med kurstab. Hvordan dette kan være en realværdi og det andet en abstrakt værdi, er det meget vanskeligt at forstå. Der er ikke tvivl om, at vurderingssystemet under de kurs- og renteforhold, vi har haft, er blevet skævt.

Der er en anden sag, jeg gerne vil benytte lejligheden her til at spørge finansministeren om. Jeg ved jo, at man ikke altid kan være helt sikker på, at referaterne helt dækker det, som var tanken. Men jeg har set, at finansministeren har luftet den tanke, at man skulle indføre en kapitalvindingsskat på enfamiliehuse, som skulle tage sit udgangspunkt i den stigning, der ville komme i vurderingerne efter den 15. almindelige vurdering, der altså skulle være en slags grundlag.